

ULTIMUL CPEX

NICU CEAUȘESCU, AL TREILEA NICOLAE DINTRE BĂRBAȚII FAMILIEI

Funcții deținute la 22 decembrie 1989: membru suplent al CPEX (din 1982), prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu (din 1987), deputat de Râmnicu Sărat și secretar în Marea Adunare Națională (din 1980).

Decorații: Ordinul Muncii, clasa a II-a; Ordinul „23 August” (clasa a IV-a)

Lucrări publicate: Contribuții la fizica și aplicațiile descărcărilor luminescente, Editura Academiei RSR, București, 1982, Tehnologii neconvenționale (colab.), Editura Scribul Românesc, București, 1982, Mică enciclopedie de relații internaționale pentru tineret (studiu introductiv), Editura Politică, București, 1984.

Construcția dosarului: Dosarul de cadre din arhiva Căminului CC al PCR s-a întrerupt în 1971, fiind construit și finalizat pentru primirea în partid.

Dosarul standard de primire în partid, pentru deceniile opt și nouă, are zece fișe cu următorul conținut: angajamentul de membru al PCR; fișa personală; proces verbal de la ședința organizației de bază de primire în partid; cererea și hotărârea de primire în partid; autobiografia și două recomandări de primire în partid.

Fiind primit de către organizația de bază a Facultății de Fizică, Universitatea din București a fost recomandat de către un cadru universitar și un coleg. În cazul lui, au scris recomandări lectorul universitar Plăvițu N. Constantin și secretarul asociației studenților comunisti din anul I fizică. Deoarece semnătura celui din urmă e indecifrabilă, numele lui a rămas neconsemnat și în formularul tip de cerere-hotărâre de primire în partid.

Date biografice: Din fișa personală aflăm că, după datele din buletin, Nicu este de fapt... Nicolae. Andruță își botezase doi copii cu același nume. Iar Elena și Nicolae își numiseră mezinul tot Nicolae. Dar, un secretar general ce purta același nume cu fratele și fiul - trei de Nicolae Ceaușescu, în prim-planul aceleiași scene politice - era prea mult!

În 1971, autobiografia lui Nicolae N. Ceaușescu, zis Nicu, era următoarea (ortografia și punctuația aparțin autorului):

„Subsemnatul Ceaușescu N. Nicolae, domiciliat în Municipiul București, Bd. Primăverii, nr. 50 prezintă următoarea fișă biografică:

M-am născut la 1 sept. 1951 în București. Tatăl meu, Ceaușescu A. Nicolae, s-a născut în 1918 are ca profesie de bază studiile economice, este membru al PCR din 1936.

Mama mea Ceaușescu Elena s-a născut în 1919 este ca profesie de bază: inginer chimist, este membră a PCR din 1939.

Sora mea Ceaușescu N. Elena Zoia s-a născut

Nicu Ceaușescu a fost, la 36 de ani, cel mai tânăr prim-secretar de județ din România

FOTO: Arhivele Naționale

la 1 martie 1949 este absolventă a Facultății de Matematică-Mecanică din București și membră a PCR din 1968.

Fratele meu Ceaușescu N. Valentin s-a născut la 17 februarie 1948 este absolvent al facultății de fizică și membru UTC din 1962.

Am urmat cursurile Liceului Dr. Petru Groza din București din anul 1958 până în anul 1963. La data de 7 noiembrie 1960 am fost făcut pionier.

În cadrul organizației de pionieri am fost ales președinte de detașament. În această funcție am organizat adunările detașamentului am primit noi membri în rândurile organizației de pionieri și am organizat efectuarea practicii care a trebuit efectuată la terminarea anului școlar.

În anul 1963 m-am mutat din motive personale la Liceul nr. 24 din București unde am absolvit cele 12 clase.

La 9 mai 1966 am fost primit în rândurile organizației UTC. În cadrul acestei organizații am participat la munca patriotică care s-a efectuat de către liceul nostru pentru strângerea porumbului la unele ferme din județul Ialomița.

Tot în cadrul acestei organizații am fost ales în anul 1968 în biroul pe clasă.

Am absolvit liceul cu media 9 și în vara anului 1970 am dat examen la Facultatea de Fizică unde am fost admis cu media 8 în sesiunea din iulie. În facultate am fost ales ca membru în biroul pe serie AS ca locțiitor de secretar.

La sesiunea din februarie am absolvit integral toate examenele cu media 9,39.

Acesta este în mare fișa autobiografică pe care o prezint până la această dată. 29 aprilie 1971.

Studii: În 1975 a absolvit Facultatea de Fizică. Printre studiile sale sunt menționate Facultatea de Economie, Academia de Științe Social Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență și doctorat în fizică. Anii nu sunt menționați, fapt ce te face să presupui că nu există fișă matricole și numele lui Ceaușescu N. Nicolae sau Ceaușescu Nicu.

(Continuare în pag. a III-e)

JURNALUL ZILEI

Se strânge lațul în jurul lui Nicolae Ceaușescu. După căderea lui Honecker și Jivkov, liderul antireformist de la Praga, Milos Jakes, a fost nevoit să se retragă de la putere. În acest timp, presa românească era „doldora” de nonștiri privind „succesele în muncă” (pe hârtie).

A căzut și Milos Jakes

După încheierea Congresului al XIV-lea, Nicolae Ceaușescu ar fi avut toate motivele să se considere un lider împlinit - fusese reales în funcția de secretar general, iar

o adunare populară de 120.000.000 de oameni îl omagiasse îndelung. Spre seară însă, de la Praga, a venit o veste îngrijorătoare - Milos Jakes a fost înlocuit din funcția de secretar general al comunistilor cehi cu un anumit Karel Urbánek, activist de rang inferior. Ceaușescu a refuzat să vadă „revoluția de cafea” care se desfășura la Praga, trimțându-i la 25 noiembrie o telegramă lui Urbánek, în care-l, felicită cordial și își arată dorința de a se continua „bunele relații” dintre cele două partide și popoare.

(Continuare în pag. a II-e)

Tovarășa mamă și pedagogia lui Makarenko în aplicația Securității

O relație specială a fost între Elena Ceaușescu și copiii ei.

De fapt, disfuncțiile relațiilor părintești cu status social înalt și copii sunt similare pretutindeni în lume. Familiile miliardarilor americani sunt, în această privință, nefericite, ca și familiile liderilor comunisti. Victime ale prestigiului părinților și laudelor mincinoase ale subalternilor, „fericiții” copii din vârful elitelor au, după expresia unui sociolog american, alură de „mai-mușe savante”. Adulți eșuați, foștii „copii-minune” se refugiază în alcool, droguri (dacă sunt accesibile), dependențe sexuale și conduite sinucigăse.

A fost și cazul lui Nicu Ceaușescu. După obiceiul familiei burgheze și țărănești, bărbatul n-a coborât nici la cratiță, nici la scutecele urmașilor. Nu s-a amestecat în treburile femeiești nici măcar când copiii adolescenți și-au dat în petică petrecheri. Mai-marea peste copii, gospodărie și casă a fost, cu mult înainte de a-și fi zis savantă, Elena Ceaușescu. Când i-au crescut băieții și fata, a recurs la aceleași mijloace desoșite de informație și supraveghere din cartierul Primăverii - subofiterii și ofițerii Securității. Iată cum a relatat colonelul (r) Dumitru Burlan din Direcția a V-a relația sa cu gașca adolescentului Nicu dintr-o vacanță la Predeal: „Datorită faptului că Nicu a făcut mai multe accidente ușoare, Elena Ceaușescu i-a interzis să mai conducă mașini. Au venit la Predeal aduși de o mașină de serviciu de la garajul «Leonida» și lăsați în stațiune fără mașină.

partidului, fuseseră și Ceaușeștii dotați cu personal administrativ, de pază și protecție. În casa lor, femeile de serviciu și bucătărele erau supravegheate și dirijate de „mam” mare” - soacra mică din Petrești.

După obiceiul familiei burgheze și țărănești, bărbatul n-a coborât nici la cratiță, nici la scutecele urmașilor. Nu s-a amestecat în treburile femeiești nici măcar când copiii adolescenți și-au dat în petică petrecheri. Mai-marea peste copii, gospodărie și casă a fost, cu mult înainte de a-și fi zis savantă, Elena Ceaușescu. Când i-au crescut băieții și fata, a recurs la aceleași mijloace desoșite de informație și supraveghere din cartierul Primăverii - subofiterii și ofițerii Securității. Iată cum a relatat colonelul (r) Dumitru Burlan din Direcția a V-a relația sa cu gașca adolescentului Nicu dintr-o vacanță la Predeal: „Datorită faptului că Nicu a făcut mai multe accidente ușoare, Elena Ceaușescu i-a interzis să mai conducă mașini. Au venit la Predeal aduși de o mașină de serviciu de la garajul «Leonida» și lăsați în stațiune fără mașină.

În vacanță, cu neea securistul

În vacanță, cu neea securistul

În perioada gravidității și nașterii lui Valentin și a Zoiei-Elena, „tovarășa Lenuta” se mulțumise a fi casnică. Cu doi ani înainte de venirea pe lume a mezinului Nicu, începuse însă demersurile pentru a se recunoaște vechimea de ilegalist în partid. Tot cam pe-atunci debutase, modestă laborantă, și în chimie.

Ca orice menaj de înalt activist al

(Continuare în pag. a II-e)

Lui Nicu și Polianei nuntași și martori le-au fost Bobu și Postelnicu

Nicu împlinise 30 de ani și încă nu era căsătorit. Era prim-secretar al CC al UTC și membru important în conducerea partidului. Acceptase aceste funcții și, în consecință, trebuia să tină seama și de alte cerințe. Printre acestea era și căsătoria. (...)

țară care să refuze o eventuală ofertă de căsătorie făcută de fiul ei. (...)

Nuntă fără lăutari

Când și în ce împrejurări s-a ajuns la hotărârea ca Nicu și Poliana să-și oficializeze căsătoria, nu se cunoaște. Cert a fost că o asemenea hotărâre s-a luat pe baza accepțiunii lor. (...)

Oficializarea căsătoriei a fost fixată la domiciliul lui Nicu, lângă Biserica Albă. Am fost chemat de șeful Securității statului, care m-a pus în temă despre apropiatul eveniment. Scopul urmărit era să întreprind măsurile necesare de protecție în zonă. Așteptam să sosescă oaspeții, dar cei din sistemul de protecție nu primiseră numele lor. Totul era mai mult o învâlnă, licențiată, fără încurcături și cu multă minte. A mutat-o la București, unde a numit-o direct secretară a CC al UTC, în subordinea lui Nicu. De-abia mai târziu au aflat cei doi ce se urmărea. Fetei i s-a mai asigurat că, mașină și onorari.

Găsirea miresei

Mama nu se lăsa și îi găsisse mireasă. Viitoarea soție. Dar nu-i zicea nimic încă. Era păstrat totul în mare secret. Nici măcar viitoarea mireasă nu știa ceva. O găsisse mama la Târgoviște cu ocazia unei vizite oficiale. Cea pe care pusese ochii se ocupa cu pionierii din județ. Din primele verificări rezultau numai aspecte corespunzătoare scopului, înfățișare agreabilă, tânără, licențiată, fără încurcături și cu multă minte. A mutat-o la București, unde a numit-o direct secretară a CC al UTC, în subordinea lui Nicu. De-abia mai târziu au aflat cei doi ce se urmărea. Fetei i s-a mai asigurat că, mașină și onorari.

De acum devine o invitată permanentă a Eleni Ceaușescu, dimineața pe la orele 10:00 la căto cafea, de nu mai știa fata ce să creadă cu atâta atenție pe capul ei. Era, în fond, o situație normală, pentru că Elena Ceaușescu nu putea concepe că există cineva în

Oficializarea căsătoriei a fost fixată la domiciliul lui Nicu, lângă Biserica Albă. Am fost chemat de șeful Securității statului, care m-a pus în temă despre apropiatul eveniment. Scopul urmărit era să întreprind măsurile necesare de protecție în zonă. Așteptam să sosescă oaspeții, dar cei din sistemul de protecție nu primiseră numele lor. Totul era mai mult o învâlnă, licențiată, fără încurcături și cu multă minte. A mutat-o la București, unde a numit-o direct secretară a CC al UTC, în subordinea lui Nicu. De-abia mai târziu au aflat cei doi ce se urmărea. Fetei i s-a mai asigurat că, mașină și onorari.

De acum devine o invitată permanentă a Eleni Ceaușescu, dimineața pe la orele 10:00 la căto cafea, de nu mai știa fata ce să creadă cu atâta atenție pe capul ei. Era, în fond, o situație normală, pentru că Elena Ceaușescu nu putea concepe că există cineva în

(Continuare în pag. a II-e)

Nicu Ceaușescu, ultima dragoste

Daniela Vlădescu a fost cea din urmă iubire a lui Nicu Ceaușescu. Cei doi s-au cunoscut pe când se aflau în delegație la Festivalul Tineretului de la Moscova. Apropiații declară că, după arestarea „Printșorului”, fosta iubită a întrerupt orice legătură cu el, lucru care l-ar fi afectat enorm. Într-un interviu acordat ziarului nostru, Daniela Vlădescu a dezvăluit detalii necunoscute despre relația sa cu Nicușor. (Paula Chiciuc)

Daniela Vlădescu: Acum, pentru că nu mai doare pe nimeni, pot să deschid niște subiecte pe care le-am ținut închise de mila părinților mei și care au fost abordate de alții, fără voia mea. Și unde eu am fost personalaj negativ. Până acum am suferit foarte mult pentru ai mei, care erau atât de jenați de toată atmosfera în care am trăit... Iar eu eram neputincioasă și revoltată. Acum nu-mi mai pasă. Nu mai am pe nimeni, sunt singură și răspund pentru faptele mele. Și până la urmă, relația cu

Nicu Ceaușescu a fost o banală poveste de dragoste, fără nici o urmă de interes și de câștig. Ba, dimpotrivă, am avut parte numai de dezavantaje și de repercusiuni negative. Nu mă simt vinovată cu nimic. Am spus dintotdeauna: dacă pe atunci oamenii au trăit prost, nu au trăit prost din cauza mea, și dacă trăiesc acum și mai rău, tot nu este vina mea.

În primul rând, sunt un om foarte bun! Am fost, sunt, am să fiu și o să mor un om bun. Uneori, asta e o dovadă de prostie, nu e în avantajul meu. Și un om muncitor, am făcut totul prin munca mea. Unde am fost chemată, acolo am muncit. Unii m-au apreciat și promovat pentru asta, alții m-au ținut deoparte. Dar totul trece! Acum, la 50 de ani, după toate dușurile reci - că de dușuri calde nu am avut parte -, mă bucur că totuși mai exist și mai cânt, și știu că datorită mie m-am ridicat întotdeauna.

(Continuare în pag. a III-e)

CALENDAR

25 noiembrie (sâmbătă)

Soarele a răsărit la 7:24, a apus la 16:40

Luna a apus la 4:32, și a apus la 14:41

Sărbătoare creștină: Sf. M. Mc. Ecaterina; Sf. M. Mc. Mercurie (Odovania Praznicului intrării în Biserica a Maicii Domnului) (Dezlegare la pește)

S-a întâmplat la

25 noiembrie 1989

● La Brasilia s-au desfășurat lucrările unei conferințe naționale a PC Brazilian, care a dezbătut rezultatele primului tur al alegerilor prezidențiale - transmitea Agenția TASS. S-a stabilit ca la cel de-al doilea tur de scrutin, care urma să aibă loc la 17 decembrie, să fie sprijinit candidatul Partidului Muncitorilor, Luiz Inacio Lula da Silva, situat, în primul tur de scrutin, pe locul al doilea. De asemenea, conferința a apreciat ca necesară crearea unei largi coaliții a forțelor democratice de stânga.

● La Düsseldorf s-au desfășurat lucrările plenarei conducerii PCG. De asemenea, s-a hotărât ca pe ordinea de zi a Congresului Extraordinar al partidului, care avea loc la începutul anului 1990, să fie inclus punctul cu privire la alegerea organelor conducătoare ale PCG.

Ramona VINTILĂ

Agenda Eleni Ceaușescu

Pentru funcționarii din România anului 1989 se aprobă sâmbăta „scurtă”. Și cadrele didactice aveau dintre cele șase zile lucrătoare ale săptămânii o „liberă” într-o lună.

Avea și „Tovarășa” sâmbete scurte, dar nici măcar după oboseala pregătirii și ședințelor Congresului nu și-a luat liber. Sâmbătă, 25 noiembrie 1989, Elena Ceaușescu a venit la birou, primul vizitator fiind primit la ora 9:55.

Pentru câteva minute au trecut prin biroul ei Vasile Bărbulescu, Ion Radu, Ion Totu și Nicolae Constantin. Mai mult au fost reținuți Tudor Postelnicu, ministrul de Interne (ora 10:06-10:25) și șeful Securității, generalul Iulian Vlad (ora 10:25-10:44).

Să fi dorit Elena Ceaușescu informări despre reacțiile de peste hotare privind Congresul PCR? Se le fi cerut amănunte despre prezența și interesele sutelor de ziariști străini veniți la congres care își prelungeaseră șederea și încercaseră să se documenteze, liber, prin țară? Ori i se prezentau noutățile de la Praga? Căci în acea zi, urmare a turbulențelor din Cehoslovacia, liderul comunist Milos Jakes fusese înlocuit cu Karel Urbánek, iar premierul Ladislav Adamec își prezentase demisia.

După plecarea lui Vlad, la Cabinetul 2 s-au prezentat împreună secretarul CC cu relații internaționale Constantin Olteanu și șeful protocolului Vasile Nicol-

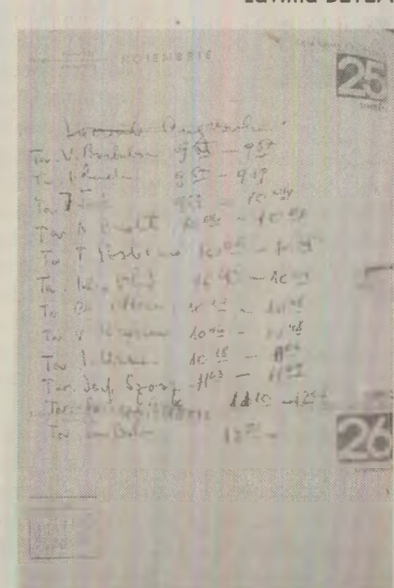
cioiu. A urmat Ion Ursu (ora 10:48-11:03), alt colaborator apropiat ei.

Un vizitator neobișnuit al Cabinetului 2 a fost Iosif Szasz (ora 11:03-11:09). Szasz era în acel moment prim-secretar al județului Caraș-Severin, dar urma să-și ia în primire peste câteva zile postul de președinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale.

Un ceas a povestit apoi Elena Ceaușescu cu Poliana Cristescu (ora 11:10-12:05).

La ora 12:50 în birou a intrat Emil Bobu. Să fi avut și șeful ei de cabinet sâmbătă scurtă? Finalul întrevederii cu Bobu a rămas neconsemnat în agendă.

Lavinia BETEA

JURNALE PERSONALE

25 NOIEMBRIE

Greu de întrevăzut viitorul în starea de efervescență în care se află Europa Centrală. Evenimentele istorice vor determina oare o nouă viziune politică în aceste țări? Cehii sunt foarte activi. 20 de ani după căderea lui Dubcek, reîncep Primăvara de la Praga.

Sanda Stolojan, Nori peste balcoane. Jurnal din exilul parizian. Traducere din franceză de Micela Slăvescu. Revizuită de Sanda Stolojan, București, Humanitas, 1996, p. 310

(Continuare în pag. a II-e)

JURNALUL OMULUI SIMPLU

Trocul codificat

Vera M. lucra, în 1989, la un laborator de cofetărie... Nu câștigam cine știe ce, dar înainte de Revoluție nu conta cât câștigați, ci ce poți să «faci rost» de la serviciu, pe lângă salariu. Iar la noi, slavă Domnului, se putea face rost de multe. Cam tot ce-i trebuia omului în casă, în afară de carne.

Lucrând acolo, eu eram cea care aprovizionă toate bucătăriile rudelor cu cele necesare. Toate mătușile, bunicele, verișoarele mă sunau când aveau nevoie de ceva. În anii '80 apăreau obsesia că telefoanele nu sunt ascultate tuturor. Acum, când mă gândesc, imi vine greu să cred că stăteau ei să o asculte pe Vera cum vorbește despre unt și zahăr cu mamaie, dar atunci ne era frică.

(Continuare în pag. a II-e)

Lui Nicu și Poliane, nuntași și martori le-au fost Bobu și Postelnicu

(Urmare din pag. 1)

Soacra mare

Ultimul personaj principal care a sosit înainte de începerea oficializării căsătoriei a fost Elena Ceaușescu. Singură, fără soț, Sobră, cu un ușor zâmbet perceptibil, cu rol de a se observa buna dispoziție. Era zâmbetul protocolar învățat prin diferite recepții, unde toți participanții sunt neintrecuți în a-și arăta asemenea amabilități. Iar dacă printre ei se află reprezentanți importanți, ca în cazul nostru, neapărat trebuie să se înțeleagă foarte bine că prezența sa are semnificația de a le face lor, invitaților, un hatâr, cu nuanță mai mult de acceptare. Ce mare lucru să te afli în categoria acceptaților de prima doamnă a țării! (...)

Mirele

Ginerele, adică Nicu, era tăfnos, ca mulți gineri copleșiți de atâtea probleme determinate de căsătorie. În acest scop, Nicu nu făcuse nimic. Nici nu se interesase dacă vor avea măcar un pahar de șampanie pentru invitați. Ca și în toate celelalte cazuri, știa el că sunt alții, plătiți, ca să gândească și să organizeze tot ce era necesar.

Primarul, sesizând că Elena Ceaușescu epuizase zâmbetele, a început oficializarea căsătoriei. Dar nici nu trecuseră câteva zeci de secunde că este întrerupt de Nicu. Îi cere documentul ca să-l semneze. Gest pe care îl face și Poliana. Gatal Căsătoriei s-a terminat. Felicitări, zâmbete determinate mai mult de intervenția brutală de a opri o desfășurare a unei activități oficiale care pentru cei mai mulți are rol de unicat în viață. Nicu se pare că-și adusese aminte tocmai acum că nu trebuia să se însoare sau că fusese obligat de familia lui în acest sens.

Despre familia Poliane și se discută nimic, pentru că nu avusesse cineva bunăvoința s-o cunoască. Dar parcă supărarea lui Nicu avea mai mult aspectul de a fi sesizată de ceilalți. Intervenția făcută de el a fost însoțită de câteva cuvinte pe care nu doresc să le reproduc. Auzindu-le, cei prezenți au fost puși într-o situație din care, pe moment, nu mai știau cum să iasă. Numai din gândirea unui fantă de cartier, dar cu domiciliul în centru se puteau contura un teribilism și o grosolanție care erau în dezacord total cu vârsta și cu certificatele de studii pe care le avea. (...)

Masă cu socrul mare

Puțină șampanie, pișcoturi, urări, din nou zâmbete pocite de situația în care se aflau. Numai de așa ceva nu aveau nevoie cei prezenți. În câteva minute totul s-a terminat. Ceasul indica ora 13:00, timp în care Nicolae Ceaușescu sosise acasă de la serviciu. Elena Ceaușescu și-a luat rămas-bun de la cei prezenți și a plecat grăbită pentru ca soțul ei să nu aștepte. De fapt, nu acesta era principalul motiv. Trebuia eliminat timpul în care cei prezenți s-ar fi putut angaja la discuții, inclusiv unele explicații suplimentare pe care Nicu le-ar fi putut da ca urmare a supărării.

Cealaltă au salutată și ei și au plecat în mare grabă. S-a dus și ospătarul. Nicu și Poliana s-au suiat în mașină și au plecat. Tot în grabă, pentru că Nicolae și Elena Ceaușescu să nu aștepte la reședința lor. Aici, o masă aranjată, ca de obicei, pentru familia unui președinte al unei țări cu un regim politic comunist. Și nu fac această mențiune doar o malițiozitate, ci de a sublinia o realitate. Pentru că toate serviciile erau organizate la cererea familiei

Între 1983-1989, Poliana Cristescu (plan secund) a fost președinta Consiliului Național al Organizației Pionierilor FOTO: Traian Prosan/ROMPRES

președintelui și ele aparțineau statului, iar cheltuielile erau suportate tot de stat. Și toate acestea se desfășurau în mod permanent. Aceste mese organizate i s-a mai adăugat ceva care să dea un aspect mai deosebit. Două locuri în plus și flori mai multe, tot și ce-o mai fi fost, conform indicațiilor mamei. Pentru că era o zi mare. (...)

Nici nu știu dacă a existat ceva muzică. Probabil casete. Mai bine într-o liniște deplină care evidențiază o armonie aparentă pe un fond meschin. Se desfășura un eveniment. Care se numește nuntă. Nicolae Ceaușescu nu a avut încredere în această căsătorie. Este o supoziție. El știa că această căsătorie, despre care se va afla la toate vârfurile partidului, este actul care reprezintă întărirea statutului de om politic al lui Nicu.

Tânăra familie

După aproape două ore și ceva, masa s-a terminat. Toți erau obosiți. Dar nu de mâncare, băutură, cântece și discuții. (...) Nunta s-a sfârșit. Nicu și-a luat nevastă și au plecat acasă la ei. Din acest moment, sentimentele sperate de Poliana nu s-au mai simțit niciodată. S-au despărțit. Fiecare în camera lui. Apoi și-au văzut de treburile personale. Rudele, colegii și cunoștințele auzează că s-a reatlat această căsătorie. Ce s-a dorit de unii și ce a ieșit! Încă din prima zi de căsătorie, fiecare se gândea cum să scape din iadul în care intrase. Nicu își vedea de viața lui seară de seară cu gașca și pri-

tenele. (...) Între timp, Nicu și-a adus aminte că nu își motivase prietenilor atitudinea față de Poliana. Le-a spus-o, ca să fie foarte clar, că lui nu-i plac picioarele ei. Că s-a subțiri. Toți cei care auzează au rămas pentru moment nemăsați. Asta din spirit de observație, pentru că i-a trebuit un timp atât de scurt, numai un an, față de alții care constată după zeci de ani. Așa că Nicu nu-și schimbase criteriul de apreciere a partenerelor. Era perseverent! Dar, cu toată supărarea pe care soarta i-o adusese pe cap, Nicu o lua pe Poliana și mai mergea în vizită la familia Viorel Păunescu. (...)

La cafea cu „tovarășă“

Elena Ceaușescu o invita la ea în cabinet, pentru că își dădea seama că întreaga situație a Poliane i se datora ei. Rostul acestor chemări era de a-i crea speranță că supărările vor trece și că totul va fi bine după ce Nicu se va reintoarce la niște sentimente pe care, dintr-o rațiune bine gândită, nimeni nu le putea explica și pe care nu le avusesse niciodată. (...) După o așteptare neîngăduit de lungă, prin 1985, mama soacră, influențată probabil de fiul ei, Nicu, dar și de situația destul de îngrățiată în care se afla nora sa, Poliana, a hotărât s-o mute în altă locuință. Acest fapt n-a schimbat cu nimic atitudinea Elenei Ceaușescu de a o invita în continuare pe Poliana la cabinetul ei, la cafeaua de la ora 10:00.

Col. (r) Adrian Eugen Cristea (adjunctul șefului Direcției a V-a, 1979-1989)

Tovarășă mamă și pedagogia lui Makarenko în aplicația Securității

(Urmare din pag. 1)

Împreună cu ei mai erau copiii lui Paul Niculescu Mizil (Donca, Serghei, Dan), copilul lui Ștefan Andrei, al lui Fazekas, Mădălin Voicu (fiul marelui violonist Ștefan Voicu).

Nu-i vinovat Nicu, ci anturajul

Eleni Ceaușescu i-au lipsit toate treptele dintre școala primară și „studiile“ de chimie. Despre pedagogia lui Makarenko și încrederea oarbă a bolșevicului Lenin în puterea educației colectivului va fi auzit însă și ea. Căci nu se poate să fi petrecut atâtea după-amieze și concedii cu prietenii de familie Marta și Alexandru Drăghici fără să fi abordat și teme ale educației prin și pentru colectiv. Marta (fosta ilegalistă și deținută politic Martha Csiko) ancorase temeinic la înțelepciunile sovietice. Căci soții Drăghici, ca majoritatea membrilor Biroului Politic din vremea lui Dej, adoptaseră și copii. Convinși că o educație bună anihilează orice ne dorită moștenire nativă. Elena Ceaușescu, în schimb, dăduse mai multă dreptate celeilalte prietene, Lilica Maurer. Care-i făcuse chiar un organizator de mic excursii. La unul din aceste picnicuri pe Valea Râșnovului când pregăteam masa cu Zoe, Mădălin Voicu a venit cu o tânără blondă de 17-18 ani, pe care a dezbrăcat-o și a urcat-o în mașină. Serghei îl turna șampanie în cap, iar Mădălin bea șampania din vârful piciorului. Poate că astăzi astfel de situații sunt la ordinea zilei, dar în acea perioadă pentru mine, fiu de muncitor, a fost un adevărat șoc și nu am putut să uit scena respectivă.

Muncitori ori țărani la origine, pentru cazonii pedagogi ori pentru chelnerii și portarii din localurile bucureștene, scene ca aceasta au fost de neuitat. Ele au făcut legenda găștii lui Nicu.

despre copii n-aveam cum fi pe placul Tovarășei, vina aparținea colectivului – anturajului Zoei sau găștii lui Nicu. Cu ajutorul și al intermediului ofiterilor din Direcția a V-a acționau Elena Ceaușescu asupra „vinovaților“ de purtările și slăbiciunile copiilor ei. Șeful direcției era Marin Neagoe, fostul aghiotant din tinerețea lui Ceaușescu, care-i văzuse pe copii crescând. Prin el și prin ministrul de Interne, Postelnicu, Tovarășea se informa și intervenea în prietenile și tuburile adulților Zoe și Nicu.

Gașca fără trebuință de bani

Cum își vedeau însă paznicii, obiectivele? Reproducem în cele ce urmează portretul lui Nicu Ceaușescu în descrierea colonelului (r) Adrian Eugen Cristea (adjunctul șefului Direcției a V-a între 1979 și 1989): „Venea la întâlniri (cu gașca – n.n.) cu mâinile în buzunare, care îi erau goale de fiecare dată, pentru că nu purta niciodată bani la el. Era un obicei, pentru că, practic, nu avea ce face cu banii. Plăteau alții. Lăsa impresia că este și zgârcit. Sau pentru că nu plătește nimic în viața lui, credea că și în restul lumii lucrurile sunt asemănătoare. (...) Mai degrabă se poate crede că Nicu nu cunoștea valoarea banilor. În gașca, el era cel care zâmbea mereu, mai și râdea, asculta povești și bancuri. Doar nu se ducea la bar sau la restaurant ca să citească o revistă sau să invite! La terminarea distracției pleca amețit de bucuria vieții pe care o trăia, însoțit de o parteneră. Se suiau în mașină, parcurgeau câțiva zeci de km prin București și prin

aproapie, apoi o vizita la domiciliu. Câte probleme rezolvau dintr-o asemenea vizită, căci, de multe ori, partenera era necunoscută! Totul se petrecea către miezul nopții, iar a doua zi dimineață mamă sa aștepta să i se spună ce a mai făcut și cine-i individua. Umblau ofițerii toată noaptea pentru a obține un minimum de date“.

Noră pe placul soacrei

Pentru viitorul lui Nicu, „Tovarășă“ nu s-a dat în lături de la nimic. Ca să-l desprindă de indezirabilii, a îngăduit burse de studii în Occident pentru zăpăiații găștii și angajamente în străinătate cântărețelor cu prea mult lipici. A mers până la a impune Securității „să rezolve“ sarcina Donca și Mizil, iubita de cartier a mezinului. După ce prin „combinatiile“ ajutoarelor cu epoleți încercase compromiterea fetei lui Paul Niculescu-Mizil, „incurcând-o“ cu fiul lui Fazekas, a ordonat pur și simplu avortul. Pe fiica secretarului CC al PCR securiștii au dus-o în forță la Spitalul Elias, cum altădată înhățau, dușmanul de clasă“ cu duba lor neagră.

Apoi mama i-a aflat fiului o nevăastă coreneză. O ochise și pețise în locurile frecventate de ea – sedințe și plenary de partid. Absolventă de Filosofie, fată de familie bună din Târgoviște, ambițioasă și – de ce n-ar fi fi o bine! – carieristă, Poliana Daniela Luminița Cristescu se făcuse remarcată prin discursul și spectacolul pionierilor din Târgoviște organizat de ea pentru „mama copiilor țării“ și „savanta de renume mondial“.

Cu dosarul gata de promovare, Nicu și-a văzut mai departe de gașcă. Știin-

du-și bine supravegheată locuința – dotată acum de mamă și cu nevastă –, a apelat la prieteni. „Fiul meu luca în serviciul de cercetare științifică la fabrica de avioane de aici, din București, mi-a povestit despre aceasta Ion Gheorghe Maurer. Și era prieten cu Nicușor Ceaușescu. La un moment dat, Elena Ceaușescu l-a insurat pe fiul ei cu o femeie pe care Nicușor nu o vedea de nevăstat. Iar lui Nicușor îi plăceau foarte mult femeile! Și, cum asta avea cu fiul meu legături personale, a început să vină pe la el cu câte o prietenă. Iar femeia cu care l-a insurat maică sa probabil că și mai mult i-a displicut când a intrat în intimitatea lui, în calitate de nevastă, încercând să-l stăpânească. Și a început să vină pe la fiul meu cu câte o prietenă Nicușor. Iar fiul meu l-a primit împreună cu junele care-l însoțeau. Eu am aflat când s-au consumat faptele. Că dac-aș fi știut, i-aș fi spus fiului meu să-l anunțe pe Nicușor dacă s-a născut să vină în vizită singur sau cu nevastă. Când a aflat Elena Ceaușescu că fiul meu îl primește pe Nicușor acasă, împreună cu femeile lui, a dat dispoziție ca fiul meu să fie scos din munca în care se afla.“

Pe Jean Maurer – fiul fostei sale prietene și nașului de cununie cu puterea lui Nicolae Ceaușescu – Tovarășă l-a „marginalizat“ aprobându-i pașaportul de emigrare în Germania. Până la moartea părinților însă, în anturajul lui Nicu a existat todeauna un neodorit: fie steaua gimnastică mondială, fie o cântăreață de operă ori câte o chelneriță. Dar pentru mamă, nora aleasă de ea a rămas bună. Lovinia BETEA

JURNALUL OMULUI SIMPLU Trocul codificat

(Urmare din pag. 1)

Pentru că așa făceau cum făceau și, dacă voiau să afe ceva, tot aflau. Dar nu mai cred că ne ascultau telefoanele. Aveam metode mult mai simple. Ascultau guri slobode... În fine, pentru că atunci eram convinși că nu suntem singuri pe fir, vorbeam codificat. Fiecare dintre rudele mele care mă suna să-i fac rost de ceva avea codul propriu în care îmi cerea. De exemplu, tanti Rodica, sora mamei, care era casnică și toată ziua împletea fulare și pulovere, îmi cerea sculuri și papiote. Un scul de lână albă însemna un kil de zahăr. O papiotă verde însemna un pachet de unt. Dacă papiota era roșie, însemna că tanti Rodica avea nevoie de margarină. Un scul de mohair însemna un kil de făină, iar unul de PNA neagră însemna un pachet de cacao. Când mă suna și voiam să știu dacă are nevoie de ceva, o întrebam dacă mi-a terminat puloverul. Și zicea,

de exemplu – «mai am puțin, dar trebuie să te duci la mercurie și să-mi mai iei un scul de lână albă și două papiote roșii». Cu verișoară-mea, care făcea liceul la șeral, aveam alt cod. Ea îmi cerea tot timpul caiete, creioane, ascuțitori sau cerneală. Un caiet dictando era făina, zahărul era caiet de matematică. Cerneala era ulei, creionul – unt și ascuțitoarea – margarină. Când suna o întrebam ce să-i cumpăr când vin pe la ea. Și îmi zicea – «nu mai am caiete de română» sau «mi s-a terminat cerneala».

Tot cu ceea ce luam de la serviciu reușeam să-mi cumpăr pantofi buni, de Guban. Mama avea o prietenă la Timișoara, care lucra la fabrica de pantofi. Primăvara și toamna venea femeia asta încercată. Ii spuneam la telefon ce să ne aducă, dar tot codat. Ea suna și întreba de mine, de exemplu. Și o întreba pe mama – «Vera, câți ani are, tu, că am îmbătrânit...»? Și mama zicea «37». De unde, că eu aveam 25. Dar asta era numărul de la pantofi. Și, ca să știe ce să aducă, femeia întreba în continuare – «când i-a implinit?». Și mama zicea, după caz – «În vară» sau «În iarnă» sau «În toamnă». Ca să știe că vreau sandale sau cizme sau pantofi. Când venea îi aduceam în schimbul încălțăminte cacao, ulei, zahăr sau ce mai avea ea nevoie... (a consemnat Andreea SMINCHISE)

JURNALE PERSONALE

(Urmare din pag. 1)

Yael și Arie la mine, la frason. Întors de la București cu un frison. G. pleacă la o întâlnire scriitoricească internațională.

Mircea Zăciu, Jurnal. IV, București, Editura Albatros, 1998, p. 456

Ninge cu adevărat. Lucrurile se precipită. Dimineață, mai domol. La emisiunea literară, Gelu Ionescu spune lucruri interesante despre Eugen Ionescu, Virgil Ierunca face „revista revistelor“, iar Monica Lovinescu comentează cele două cărți franțuzești de la România, despre iadul românesc. Mă achiț de datorie față de Tase și Prioc. Cehoslovaci resping „rețușurile cosmice“, „tentativă de a înșela poporul“, zic Havel și Dubcek. Au demi-

sionat și doi aleși aseară. Karel Urbank, în locul lui Iakesh (?), cere ca guvernul să fie remaniat repede și radical. Mazowiecki spune că Gorbaciov a avut o deosebită înțelegere față de schimbările din Polonia. Egon Krenz declară că tara sa va rămâne socialistă, în ciuda reformării. La sugestia lui Gorbaciov, Sovietul Suprem va obține o mai mare autonomie financiară, independență economică, dreptul la suveranitate. Dezbaterile la masa rotundă, condusă de Nicolae Stănișoară, are ca temă semnificațiile Măscaradei a 14-a. Participă Emil Hurezeanu, Șerban Orăscu și M. Shaphir. Reacții ostile din toate părțile. Laude numai de la nord-coreeni, chinezi, cubanezi și de la ultraservatorii Ionan Gadar. Izolarea fu cvasigenerală, inclusiv de popor, jignitoare percheziții la intrare în incintă (...) Rușii sunt stupefizați de modul cum a fost calificat un individ în anul de grație 1989: Geniul Româ-

JURNALUL ZILEI

(Urmare din pag. 1)

„În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român și al meu personal vă adresez, cu prilejul alegerii dumneavoastră în funcția de secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, calde felicitări și urări de noi succese în edificarea societății socialiste. Folosesc acest prilej pentru a releva cu satisfacție evoluția ascendentă a raporturilor de strânsă prietenie, solidaritate și colaborare multilaterală dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Cehoslovacia, dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Cehoslovacă, spre binele popoarelor noastre, a construcției socialiste între cele două țări“.

Mesaj protocolar de la Sofia

Urmând exemplul lui Mihail Gorbaciov, Petăr Mladenov, noul lider al comunistilor bulgari, a fost reținut în felicitări în telegrama pe care i-a trimis-o lui Nicolae Ceaușescu cu ocazia realegerii în fruntea PCR.

Cuvintele de laudă de altădată au fost înlocuite cu formule protocolare. „Stimate tovarășe Ceaușescu, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar și al meu personal, vă adresez felicitări cu prilejul alegerii dumneavoastră în funcția de secretar general al Partidului Comunist Român. Sunt convins că și în viitor Partidul Comunist Bulgar și Partidul Comunist Român vor acționa la fel de activ pentru întărirea, în continuare, a prieteniei româno-bulgare, în interesul păcii și socialismului în lume“.

Economii la cianură și formol

Chiar dacă se încheiasse Congresul, continuau raportările privind „succesele în producție“. Responsabilii întreprinderii Chimice din Cluj au anunțat că, prin îmbunătățirea tehnologică de fabricație a Trilonului B concomitent cu creșterea randamentului de transformare a materilor prime, numai în luna noiembrie chimiștii urmau să obțină o economie de 50 tone cianură de sodiu, 30 de tone formol și 25 de tone acid sulfuric. În urma asimilării în fabricație pe baza cercetărilor proprii a sărurilor PA ale acidului EDTA, necesar industriei medicamentelor, sintezelor organice fine, reactivilor pentru analize chimice, importul urma să fie redus cu 100.000 de dolari.

Unitatea se putea mândri că în primele două decade ale lunii noiembrie se înregistrează o economie zilnică de 5.000 KWh energie electrică la electroliza de potasiu prin reglarea distanțelor interpolate la celulele de electroliză și asigurarea concentrației optime la săruri, iar prin condiționarea unor piese de schimb, peste plan, bineînțeles!

Ilarion TIU

antireformistă. Cărțița a rămas singură, fără văz, fără creier, fără putere reală. Este episodul celui mai trist din istoria românilor.

Constantin Trandafir, 1989. Vedere din provincie. Jurnal, București, Editura Vestala, 2009, p. 225

După ce am „definitivat“ o nouă pagină (comandată!) intitulată „Act istoric înălțător, expresie a unității de monolit dintre partid și popor“, așteptând dactilografiera, conștient de membru plin și secretar al CC. Este obsesia bolnăvicioasă a puterii, ca în Orwell: „Spune, oare, acum de ce ne apucăm cu brațele de putere? Nu ne interesează nimic altceva decât puterea, pentru putere, pentru putere, pentru putere“. Perspective? Sumbre. Pe fundalul unor revoluții nonviolente, aici nimic nu s-a produs. Înseamnă că va fi nevoie de o revoluție violentă. Acum nu mai există o coaliție

Leonard Gavrilu, Jurnalul unui revoluționar 1989, Pașcani, Editura Moldopress, 2004, p. 90

NICU CEAUȘESCU, ULTIMA DRAGOSTE

(Urmare din pag. 1)

Dușurile reci nu m-au călit, dar am avut o familie extraordinară care a avut încredere în mine, deși i-am dezamăgit de multe ori, pentru ei am încercat să supraviețuiesc, am încercat să nu-i fac să sufere prea tare.

„La Operă nu m-au dorit!“

Sunt multumită și de cariera pe care o am și mă bucur că fac ce-mi place. În 1985 am dat concurs la Opera Națională. Era primul concurs deschis de această instituție. Eu făcusem cei trei ani de stagiată și mai aveam alți trei ani petrecuți la Brașov, la Teatrul Muzical, acum Opera din Brașov. Pe atunci, Bucureștiul era un oraș închis, unde nu puteai pătrunde decât după satisfacerea stagiaturii. M-am dus cu frică, pentru că știam că există un aranjament, știam chiar și cine „trebuia” să câștige, dar m-am simțit datoare, era o șansă. Și am avut un mare noroc! Înaintea concursului m-am întâlnit pe holurile Operei cu fosta mea profesoară de canto din Conservator, doamna Eugenia Moldoveanu. M-a întrebat ce am pregătit, ce vreau să cânt și i-am spus că mi-ar plăcea să cânt prima dată cavatina „Lucia”. Și când am intrat în sala de concurs, în mijlocul juriului trona, ca președinte de comisie, doamna Moldoveanu. Mi s-a cerut să cânt „Regina nopții” – una dintre piesele repertoriului prezentat – însă dumneaei a spus: „Nu, să cânte „Lucia!””. Atunci am știut că există cineva care vrea să mă ajute necondiționat, din simpatie. De aceea am cântat foarte frumos, drept pentru care m-a laudat, am primit patru note de 10, dar și note mai mici de la cei care deja aveau făcute aranjamentele. Am luat concursul, dar nu m-au iubit și nu m-au sprijinit niciodată, pentru că am încurcat niște socoteli și am simțit că nu am fost un artist pe care ei l-au dorit acolo. Un artist promovat de ei, propulsat și pus în toate premierele. Pe vremea mea, la Operă se obișnuia să se spună: „Sunteți tineri, trebuie să-i așteptați pe cei în vârstă să iasă la pensie”. Brusc, din 1995, 1997, când aveam deja 40 de ani, iar nu mai eram buni, pentru că trebuia ca tinerii să fie promovați. Practic, „vremea mea” n-a fost niciodată. După intrarea la Operă am făcut foarte multe roluri, cariera mea începuse chiar foarte bine, m-a promovat și Televiziunea... Până am fost interzisă, în 1985.

Pe motiv de... Nicu Ceaușescu

Interzicerea s-a datorat relației mele cu Nicu Ceaușescu. Relație care, pot să jur, a fost o poveste frumoasă. Cel puțin din partea mea a fost una sinceră pe tot parcursul celor patru ani cât a durat. Aceiași patru ani în care mi s-a interzis accesul la Televiziune, la toate teatrele de operă din țară, unde colaborasem ani la rând – Timi-

șoara, Iași, Cluj, Craiova. Dar eu chiar m-am îndrăgostit! De un om care avea și o parte extraordinară de bună, parte de care mă îndrăgostisem și care chiar merita dragostea mea. Iar partea lui rea m-a făcut să sufăr tot timpul.

Am avut mari decepții după Revoluție, când am aflat foarte multe lucruri pe care atunci nu voiam să le văd, să le aflu, lucruri pe care mulți le știau, dar nu mi le spuneau nimeni, probabil de frică, și nici eu nu voiam să aflu. Nu sunt genul care să buzunărească pe cineva în căutare de bilețele, numere de telefoane... Eu prefer politica struțului. E o formă de autoapărare.

El nu m-a ajutat niciodată. Poate că se aștepta să cer, ceea ce nu am făcut vreodată. M-am gândit că e umilitor să ceri ceva cuiva la care ții. Când ții la cineva, dai totul, faci totul, dormi pe un colț de pat, poți să mănânci partea cea mai proastă din mâncare, poți să te scoli la cinci dimineața să pregătești ceaiul sau cafeaua. Asta înseamnă să iubești pe cineva! Nu să ceri!

El a fost indiferent față de cariera mea. Probabil că la început a fost ceva interesant, după care nu a mai fost la fel. Nu pot să spun că am fost un om fericit, au fost momente în care am suferit foarte tare. Fără să impun nimănui nimic. Nu poți să ceri să fii iubit, să fii îngrijit. Dacă le primești cerând, nu au valoare.

Din familia lui am cunoscut-o doar pe Zoe – un om extraordinar, o femeie modestă, deșteaptă și înțelegătoare, dar lovită. Pentru că nici ea, nici el nu au avut vieți ușoare. Ei au fost niște victime ale situației. Și Nicu a fost o victimă: într-o perioadă i s-a dat tot, ca apoi să i se ia totul.

Planuri de viitor

În jurul lui Nicu au fost multe controverse. Circula un zvon care susținea că Nicu Ceaușescu, prin 1985-1987, ar fi încercat crearea unui guvern cu ajutorul căruia să fie rezolvată chestiunea succesiunii la putere... Nicolae Ceaușescu a aflat și a „spar” clanul „complotiștilor”, trimițându-l pe Nicu la Sibiu... Astea s-au născut din minciuni. Povesti. Pe mine mă uimește câtă lume apare și spune atâtea prostii... Oamenii vorbesc pentru că nu știu. Nu a existat vreodată vreun așa-zis complot. La Sibiu fusese trimis pentru a fi pregătit politic. Și ca să scape de urmărirea părinților, care doareu să-i afle viața, temându-se probabil pentru el, a trimis înapoi la București personalul părinților lui și și-a angajat propriul personal. El nu complota să dea jos pe nimeni. Da, avea prieteni care-l sfătuiau să-și omoare părinții, dar toate aceste lucruri se aflau, și „prieteni” dispăreau, fiind „repartizați” în diverse locuri din țară. Poate și pentru că eu nu mă amestecam în astfel de treburi, mie nu mi s-a întâmplat niciodată nimic rău, nu am fost chemată să dau vreo declarație. Da, vedeam Securitatea pe stradă, la părinții mei. Dar nu le dădeam motive. Eu îl sfătuiau să se înțeleagă cu părinții, să nu bea, nu-i ceream nimic, spre deosebire de alții care-l îmbătau să-i ceară... Eram un om cu totul altfel decât cei din jurul lui. Se întâlnea cu ai lui

Daniela Vlădescu a fost cea din urmă iubire a lui Nicu Ceaușescu JURNALUL FOTO

la ședințe și la reuniunile de familie... Nu am participat la niciuna. Și uneori poate că sufeream că nu mă lua. Nicu nu mă chema. Și nu din cauza părinților. Știu de la Zoia că părinții lui chiar mă plăceau. Ea zicea că nu aveam nimic împotriva mea. Iar eu consider că mi-am făcut datoria față de el, ca prieten adevărat.

Decembrie '89

La Revoluție m-a sunat la 21 decembrie și mi-a spus să vin la Sibiu, cu o plecat toți, l-au lăsat singur. M-am urcat în mașină și m-am dus, în pofa cererilor părinților mei, care plângeau rugându-mă să rămân acasă. Căci se trăgea peste tot. Dar eu m-am dus la niște prieteni, l-am rugat să îmi dea niște benzină din mașinile lor și am plecat. Când am ajuns acolo, am aflat că l-au sfătuit unii să se urce într-un avion să-l ducă la Viena sau nu mai știu pe unde, cu mine cu tot. Mi-am dat seama că nu avea de ce să fugă, nu făcuse nimic rău, dacă fugi, te consideri vinovat.

Am venit împreună la București. Unde în altă parte putea să se ducă? De altfel, Nicu a avut o perioadă în care nu a realizat grozăvia momentului. Aflând că ai lui au fugit, îmi zice – parcă-l auzc, „La uite, și ăștia acum și-au găsit să fugă! Dar mă duc la București, vorbesc la Comitetul Central, vedem ce-i de făcut...”. El nu și-a dat seama ce se întâmplă, n-a fost ce-a crezut.

El credea că oamenii vor să-i dea jos pe ai lui și atât. Nu că vor să schimbe totul, oarănduire cu totul. Și am venit la București, dar am fost oprită la Băneasa... Și aproape de ce spun oamenii... Aveam o pereche de blugi pe mine și oamenii au început să tragă de mine și să mă întrebă: „De unde ai pantalonii ăștia de piele?”. Ei cred ce vor... Dar nu condamn pe nimeni, poate pe cei care nu și-au îndeplinit promisiunile. Oamenii care atunci mă întrebau de unde am „pantalonii de piele” acum regretă acele timpuri. Asta este cel mai trist: să ajungi să regreti niște lucruri de care ai vrut să scapi.

Daniela Vlădescu

ULTIMUL CPEX

Nicu Ceaușescu, al treilea Nicolae dintre bărbații familiei

(Urmare din pag. 1)

Carieră profesională: După terminarea facultății a fost încadrat fizician la Uzinele „Electronica” București (1975-1976); profesor la Liceul de Matematică Fizică Turnu Măgurele (1976-1979); asistent la Catedra de mecanică, fizică moleculară și polimeri la Facultatea de Fizică a Universității București. Nu am întâlnit însă până în prezent nici o relatare a cuiva care să-l fi cunoscut pe mezinul familiei Ceaușescu în calitate de inginer, profesor de liceu sau asistent universitar.

Moment-cheie în ascensiunea politică: În 1971, când mezinul familiei Ceaușescu a fost primit în partid, Nicolae Ceaușescu se afla în plenitudinea puterii. Îndepărtase din vârful ei orice sursă competițională. Era momentul de ascensiune și pentru ceilalți membri ai familiei sale și ai Elenei Ceaușescu. Funcția de lider al tineretului comunist încredințată lui Nicu Ceaușescu (1983) – prima funcție importantă în partid pe care o avusese tatăl lui – era o declarație implicită de preferință la succesiune.

Carieră politică: Imediat după primirea în partid, la 20 de ani, mezinul familiei Ceaușescu s-a lansat în politică. La început în UASCR: vicepreședinte pentru probleme politice (1971-1972) și profesionale (1972-1973) pe Universitatea București; membru al Senatului Universității din București (1972-1975); din 1973 funcțiile sale în asociația studenților au fost de nivel național și internațional.

Din 1975 a deținut diverse funcții în CC al UTC și organizații de masă și obștești. Membru supleant al CC al PCR (1979-1982), apoi membru plin până la căderea regimului Ceaușescu.

În 1980 a devenit secretar cu probleme organizatorice al CC al UTC. Apoi secretar al CC al UTC (1983-1985) și ministru pentru Problemele Tineretului (1985-1987). A fost investit cu diverse funcții organizatorice în structuri și organizații internaționale de tineret.

La 36 de ani era cel mai tânăr prim-secretar de județ din România. **Critica și autocritica:** În procesul verbal încheiat la ședința organizată de bază ce l-a primit în partid sunt consemnate următoarele „re-

comandări” (căci de critică nu mai putea fi vorba) făcute mezinului Ceaușescu:

„Tov. Rusu Ioan, coleg de grupă: (...) Se recomandă mai mult calm și pondere în rezolvarea unor probleme”.

„Tov. Plăvițu Constantin, lector: (...) ti recomandă să contribuie mai activ la îmbunătățirea activității AS.”

„Tov. Dima Vasile, asistent: îi face aceeași recomandare ca tov. Plăvițu.”

Pete la dosar: Divorțul de soția sa Poliana Daniela Luminița, în 1985, la un an și trei luni după căsătorie. După înaltele standarde instituite de părinții săi prin Codul eticii și echității socialiste, unui „cadru de răspundere” divorțat i s-ar fi încheiat cariera politică. În dosarul de cadre al lui Nicu Ceaușescu, asemenea date nici măcar n-au fost consemnate.

S-a vorbit, de asemenea, despre un accident grav săvârșit de șoferul amator Nicu Ceaușescu, soldat cu decesul unei tinere fete. Dar numele autorului nu putea să apară în documentele miliției și procuraturii.

Amintiri și memorii: Dintre toți membrii familiei Ceaușescu, cel mai bogat folclor a apărut pe tema mezinului poreclit „prințisorul” și „beizadeaua”. Gașca sa, alcătuită din băieți și fete de înalți activiști din Primăverii, amatori de distracții publice, a interferat deseori cu milițienii, angajați și consumatori din restaurante și baruri. Astfel s-au creat adevărate legende despre iubirile lui Nicu Ceaușescu cu cântărețe, gimnaste și balerine, prietenia cu jurista Romica Puceanu și diverși fotbaliști, altercațiile cu securiștii ce-l gardau din ordinul mamei sale. Din copilărie și până la moarte a fost sub continua lor supraveghere, fotografiile și înregistrările din intimitatea mezinului fiind prezentate Tovarășei „la prima oră”. Toți aceia care au venit în contact cu familia prezidențială și și-au scris memoriile nu l-au uitat pe Nicu. Din zvonurile despre bețiile și patima lui pentru jocurile de noroc, apăruse banul cu apropiatul viitor fericit: când ce-ar ajunge România pe mâna lui Nicu, ar miza pe ea la ruleta din Las Vegas; Dea Domnul să piardă – am fi ai americanilor!

Lavinia BETEA

Divorț în familia prezidențială

Dacă Nicu Ceaușescu nu ar fi fost fiul părinților săi, cariera sa politică s-ar fi încheiat la 22 martie 1985, o dată cu introducerea acțiunii de divorț contra soției sale. Căci condiția de bărbat divorțat era incompatibilă cu Codul eticii și echității socialiste invocată de părinții săi cu fiecare ocazie publică.

Sirenele UTC-ului

Acuzându-l de „imoralitatea” unei pasiuni pentru o tânără și frumoasă cântăreață de operă, scăpase Ceaușescu de Gheorghe Apostol, contracandidatul său la funcția de lider al partidului. Dar Gheorghe Apostol s-a căsătorit, trăiește și azi adânc bătrâneți cu aceeași artistă Alexandru Bărlădeanu și Cornel Burtică fusese, de asemenea, debarcați după rapoartele Direcției a V-a asupra escapadelor lor amoroase.

Copiii familiei Ceaușescu au întors pe dos însă și Codul eticii socialiste, și liniștea părinților. Cel mai rebel a fost mezinul Nicu. Degeaba îl mutaseră de la Liceul „Dr. Petru Groza”, unde li se părușe că băieții din Primăverii îl încurajau în teribilism, căci nu l-puteau în nici un fel rupe de gașcă. Atunci când l-au împins pe țevă carierei politice, începută pe urmele tatălui „la tineret”, au apărut alte necazuri. Supărându-se, ca orice părinți, că-i se-măna bunicului Andruță la „băutura”, și-au dat seama curând că înaltele funcții din UTC nu-l „responsabilizaseră”. Ci deschisese calea altei pierzării. Roiau speranțele feminine ale sportului, muzicii și dansului românesc în jurul noului îndrumător al instituțiilor și organizațiilor de care le depindea cariera. În vreme ce tatăl fusese imun la orice sirena din activul de tineret și partid, mezinul se lăsa lesne sedus și de subalternele cu pronunțat simț al progresului.

Fără martori

Putîn peste un an de la oficierea căsătoriei, acțiunea de divorț a fost introdusă la

22 martie 1885 de Nicu Ceaușescu contra Ceaușescu Poliana Daniela Luminița. Ministrul al Justiției era atunci Gheorghe Chivulescu, dar de dosar s-a ocupat adjuncta ministrului, Maria Bobu (ulterior ministrul al Justiției).

Procedura, ca și ritualul nunții, fusese mult simplificată față de cutumele epocii. Cererea (prezentată de ziarul Tineret liber la 7 ianuarie 1990) a fost astfel întocmită: „Tovarășului Președinte al Jucătorilor sectorului 1 București
Tovarășe președinte,
Subsemnatul Ceaușescu Nicu, domiciliat în București, Str. Cosmonauților, nr. 4. Sectorul 1, chem în judecată pe soția mea, Cristescu Poliana Daniela Luminița, cu același domiciliu, pentru ca prin hotărârea ce veți pronunța să dispuneți desfacerea căsătoriei încheiate între noi la data de 10 decembrie 1983 în fața delegatului de stare civilă al Consiliului Popular al sectorului 1 București, și înregistrată sub numărul 2850 din același an.

Din căsătoria noastră nu au rezultat copii. Întrucât prin căsătorie soția mea a dobândit numele de familie al subsemnatului, urmează ca după divorț să-și reia numele anterior de familie Cristescu.

Nu solicit cheltuieli de judecată.

Motivele de divorț sunt următoarele: În fapt. La puțină vreme după căsătoria noastră am constatat, atât eu, cât și soția mea, că datorită unor firi temperamentale diferite nu ne-am putut acomoda unei vieți de familie comune, deși amândoi soții am depus eforturi în acest sens. Ca urmare, în ultimul timp ne-am despărțit în fapt.

Așa fiind, desfacerea căsătoriei se impune întrucât sunt prezente motivele temeinice prevăzute de Codul Familiei.

În drept îmi întemeiez acțiunea pe dispozițiile art. 38 și următorii din Codul Familiei, precum și pe dispozițiile art. 607 și următorii din Codul de Procedură Civilă.

Lavinia BETEA

În dovedirea acțiunii încerc să mă folosesc de proba cu acte (certificatul de căsătorie) și proba cu martori pe care-i voi propune la primul termen de judecată.”
Semnat – Nicu Ceaușescu.

Epilog

Nicu nu și-a angajat avocat, iar Poliana nu s-a prezentat la tribunal.

După mărturiile unor surse din apropierea familiei Ceaușescu, Nicu domiciliat în acea perioadă cu o tânără doctorică din Brașov. Chiar și iubita „Prințisorului” făcea pe-atunci naveta: pleca dimineața la spitalul din Brașov, unde era angajată și revenea seara în București, la domiciliul lui Nicu.

Până la 22 decembrie 1989, Poliana Cristescu și Elena Ceaușescu s-au frecventat și cultivat asiduu. În agenda Elenei Ceaușescu, vizitele fostei nurori sunt menționate de minimum trei ori pe săptămână. Menajera soților Ceaușescu, Suzana Andrieș, a povestit că și mai des apărea Poliana la reședința soților Ceaușescu. „Chiar și după ce s-a despărțit de Nicu venea la tovarășa, serveau micul dejun, beau cafeaua împreună, mai mergea și la mama ei”, a povestit Suzana Andrieș. „Nu știu dacă e adevărat, doar din auzite vă spun, mulți spuneau că ea o informa pe Ceaușeasca despre personalul din casă. Poliana însă era foarte cunsecade, respectuoasă, vorbea frumos. Ceaușeasca o îmbrăca, îi dăruia multe lucruri. De exemplu o chema pe a dîntre croitorese și spunea: «La alege tu ceva de-aicea pentru Poliana!». Aceasta ducea bainele la atelier, o chema pe Poliana, care proba, după care modifica și erau tocmai bune de purtat”.

După fuga Ceaușeștilor a fost arestată o vreme și Poliana Cristescu. I-a evitat după aceea pe toți membrii familiei Ceaușescu și presa.

ARTICOLUL ZILEI

Am 29 de ani și 6 șantiere

De fiecare dată, drumul spre mare îmi răscolește amintiri. Îmi revin în minte versuri îndrăgite... Pe-aici a curs întâi sudoarea sacră/ A celor ce de-a pururea trudes/ Canalul Dunării spre Marea Neagră/ E un monument al lumii, rămânesc./ E monumentul pe orizontul/ Al lacrimii și sfîntei rădășeli..."

„În câți metri de peliculă încap atîția kilometri de canal?”, se întreba cineclubistul din Salutarî de la Agigea. Dar, despre realizări nu putem vorbi decât prin cei ce le-au creat, așa că întrebarea se pune: „În câți kilometri de peliculă încap portretele atîtor mii de oameni, atîtea destine, atîtea povești adevărate ale celor care și-au legat numele de acest «monument românesc al lumii»?”. Salutarî

de la Agigea a fost un prim pas, poate prea timid și mereu îmi reproșez că paginile de însemnări culese în multele zile și nopți petrecute alături de tinerii constructori au rămas aproape neatînsse. La fiecare pas, pe fiecare metru din albia noii Dunări, dincolo de uruitul neîntrerupt al utilajelor, viața mustea. Rar te poți întâlni cu o asemenea sursă de inspirație. Să fii martor ocular la nașterea unei noi geografii, dar și la nașterea unei noi geografii a sufletelor, e un privilegiu. Mulți și-au lăsat aici semnătura.

Când vrei să spui prea multe și când filmul, riști să rămâi doar cu intențiile. Poate de aceea povestea filmării e mai interesantă decât filmul. Revineam aici cu o echipă tânără, entuziasată, și cu un grup de tineri actori și tineri viitori actori cărora li s-au alăturat și câțiva neprofesioniști ai filmului, dar „profesioniști” ai șantierului. Ni s-a spus „Brigada Cinematografiei”. Asimilarea a fost rapidă și confuziile n-au întârziat să apară: interpreții erau confunđați cu brigadierii, chiar și comandantul de film prea semăna cu cel din realitate. „Am 29 de ani și șase șantiere!”, se mândrea Aștefanei, personajul din film, dar gândurile lui erau ale unui șofer din „Amintire de la Straja”. Filmam secvența și mă gîndeam ce mîndru ar fi un tânăr regizor dacă ar putea spune: „Am 29 de ani și șase filme!” (...).

Cornel Diaconu
Cinema, nr. 11/1989

ECONOMISEȘTI și CITEȘTI!

BIBLIOTECA PENTRU TOȚI
O colecție de literatură românească

În fiecare miercuri, numai cu **JURNALUL NAȚIONAL** CEL MAI CITT ZIAR DE CALITATE **10,9 LEI**

www.jurnalul.ro

Cantile se distribuie la chioscuri sau cu abonamentul Jurnalul PLUS și Jurnalul cu Carte.

REVOLUȚIILE DE CATIFELE

La Praga, muncitorii nu mai ofereau sprijin regimului comunist

25 noiembrie, Cehoslovacia
La 25 noiembrie, sâmbătă, un milion de oameni sunt în stradă la Bratislava, Brno, Plzen etc. la Praga sunt în plus 500.000 care cer demisia lui Husak. Televiziunea transmite un interviu cu Vaclav Havel, care vorbește despre alegeri libere. Duminică 26, încep negocierii. Delegația Forumului Civic este condusă de Havel. De partea cealaltă, Adamec. După-amiază, vor vorbi amândoi la miting. Adamec anunță eliberarea tuturor deținuților politici. Discursul lui nu convinge însă, pentru că vorbește despre disciplină, socialism etc. E fluierat de multime.

Luni, greva generală de două ore, cerută de Forumul Civic, este un mare succes. Regimul speră că greva nu va avea loc și muncitorii nu îi vor urma pe intelectuali. Este ultima șansă pentru regim. Dar muncitorii, circa 3 milioane, urmează apelul opoziției. „Răspunsul muncitorilor – deși scurt cum a fost – a înlăturat ultimul sprijin de sub regimul comunist ce se scufundă și ai cărui lideri se consolau că, oricât de mare ar fi insatisfacția din rândul tinerilor și ai intelectualilor, masa de oameni ai muncii va rămâne încă, dacă nu lătală, cel puțin pasivă. Răspunsul muncitorilor la grevă a trezit regimul la realitate. Principalele două tendințe, deseori opuse, din politica cehoslovacă – «liberalismul» intelectual și «socialismul» muncitoresc – s-au unit în dezechilibrul lor față de regimul ce conducea de 20 de ani. La fel de important, demonstrațiile din Slovacia, cele două națiuni ale Cehoslovaciei erau adesea în dezacord una față de cealaltă, se uniseră în opoziție. (...) Lucrul important deocamdată era că ei produseseșă colapsul sistemului comunist din Cehoslovacia.

200.000 de manifestații se adună în după-amiază grevei generale, luni 27 noiembrie, în Piața Sf. Venceslas. Forumul Civic anunță încetarea demonstrațiilor pe timpul negocierilor. Adamec anunță că acceptă cererile opoziției. „Opoziția a prezentat trei cerințe cruciale: revizuirea Constituției în vigoare prin înlăturarea clauzei ce postula «rolul conducător» al Partidului Comunist; abolirea Frontului Național ca obstacol în calea formării libere de noi partide și mișcări politice; renunțarea la marxism-leninism ca singura ideologie de stat permisă. Sub presiunea crescândă a publicului și în mod clar abandonată de sovietici, conducerea Iaskes a decis să se retragă. În câteva zile, guvernul – tot cel vechi – a prezentat propunerea relevantă Parlamentului – tot cel vechi – și a fost aprobată la 29 noiembrie. Această zi a marcat, cred, sfârșitul vechiului regim.

Un guvern de coaliție trebuie să se formeze până la 3 decembrie. A doua zi, 30 noiembrie, este acceptată organizarea de alegeri libere. La televiziune apare, în aceeași seară, Zdenek Mlynar, venit la Praga la invitația noului șef al partidului, Karel Urbanek. Gorbaciov, prieten cu Mlynar, l-ar fi vrut șef al partidului sau președinte. Mlynar sprijină perestroika, o compară cu politica lui Dubcek din 1968. „El pledează (...) pentru un comunism reformat numit «socialism cu față umană», pe scurt, o idee ale cărei vremuri s-au dus. Mlynar apare ca un om al trecutului. Din 1968 se scurseseră 21 de ani. Cehoslovacia era o altă țară. Spiritul ei era reprezentat de Havel, Dienstbier, Benda și ceilalți. Cei care în 1968 își pierduseră iluzile. Nostalgia comunismului tolerant, ca Dubcek și Mlynar, numai aveau sprijinul multimilor din Piața Sf. Venceslas, chiar dacă Dubcek, de exemplu, fusese întâmpinat cu entuziasm. Mulțimea dorea, mai mult ca orice, democrație și integrarea țării în Occidentul cărui îi aparținea prin toate rădăcinile ei istorice.

Gustav Husak, președintele cehoslovac instalat de Brejnev, mai încearcă o manevră. Lista noului guvern anunțată la 3 decembrie de Ladislav Adamec este o dezamăgire. Din 20 de miniștri, 15 sunt comuniști. A doua zi, sute de mii de oameni ies în stradă. Lista noului guvern, guvern de coaliție” este respinsă. Nimeni nu dorește alt fel de regim comunist. Vrea pur și simplu democrație. Populația se simte înșelată în așteptările ei. Forumul amenință cu greva generală. Sloganul zilei este: „Afară cu comunismul!” sau „Fără comunism!”.

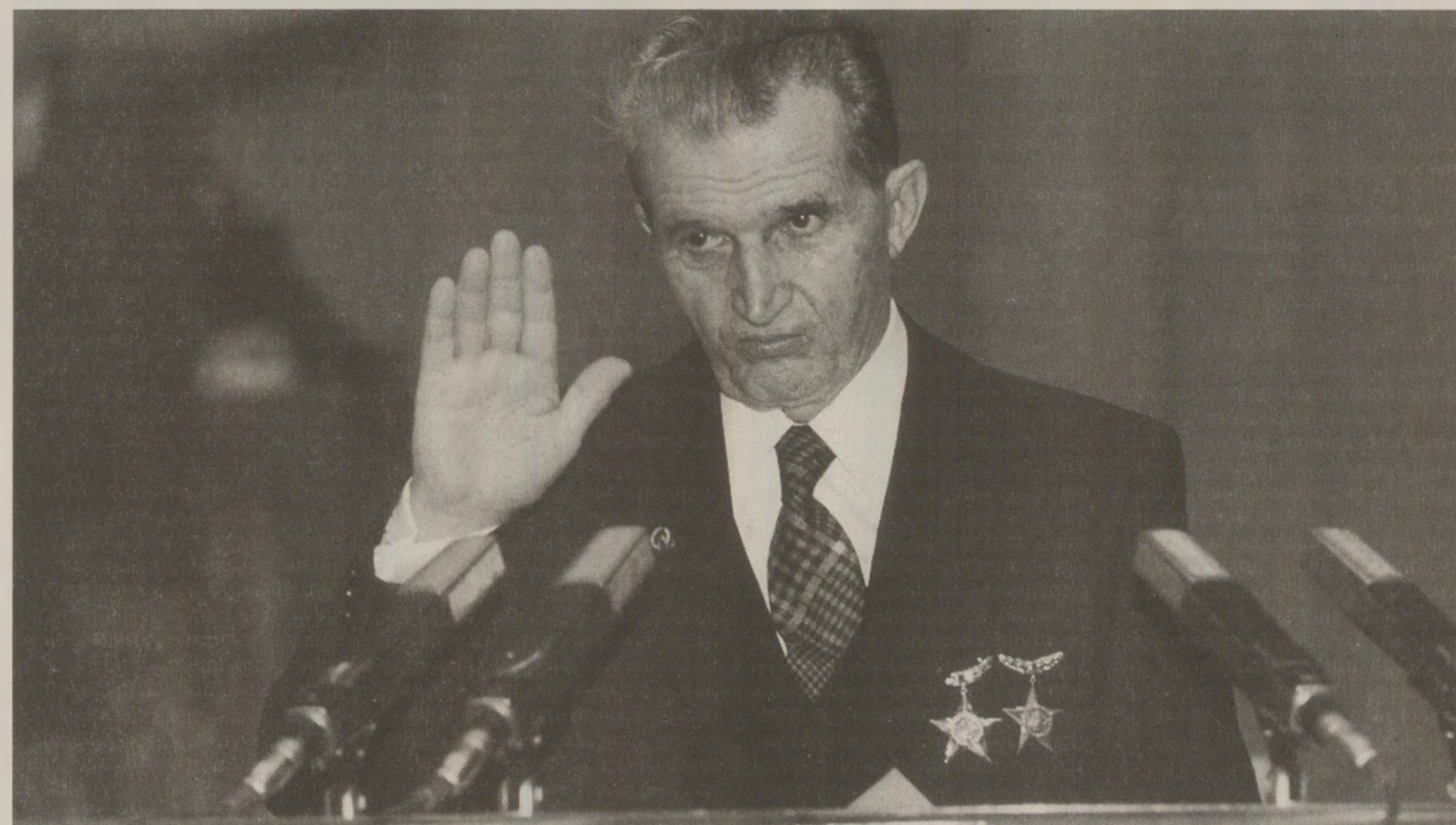
Luni, câteva sute de mii de persoane se adună iar în piața Praga, dând proba forței și hotărârii de a nu accepta guvernul propus. Urbanek și Adamec sunt la Moscova. Într-o zi și 6 decembrie se desfășoară următorul act al dramei. Liderii Tratatului de la Varșovia se intrunesc pentru a asculta expunerea lui Mihail Gorbaciov despre summit-ul de la Malta. Se votează o rezoluție care condamnă invazia din august 1968. Cu acest document, orice fel de legitimitate a regimului Husak a dispărut. Întors acasă în 7 decembrie, Ladislav Adamec își dă demisia. În aceeași zi, Milos Jakes și Miroslav Stepan sunt excluși din PCCS. Marian Calfa, adjunctul lui Adamec, este însărcinat de Gustav Husak cu formarea noului guvern.

A fost penultimul lui act ca președinte. Ultimul a fost demisia, oferită două zile mai târziu. Husak a fost adevăratul simbol al „normalizării” care a urmat invaziei din 1968.

Stelian Tănase, Din volumul Istoria căderii regimurilor comuniste, București, Humanitas, 2009, p.251-253

ROMÂNIA ÎN PRESA INTERNAȚIONALĂ

Ceaușescu reales anunță „visul de aur al comunismului”

Presa internațională a vremii scria la unison despre „aparenta vigoare” a lui Ceaușescu Foto: AGERPRES

Marz Battata scria pentru The Washington Post din 25 noiembrie 1989 despre realizarea lui Nicolae Ceaușescu în fruntea PCR și la conducerea României.

Liderul român, Nicolae Ceaușescu, ultimul dictator comunist din cadrul Pactului de la Varșovia, a fost reales în unanimitate pentru un nou mandat de cinci ani, acesta angajându-se să respingă reformele introduse în celelalte țări est-europene. Promite să își conducă poporul spre ceea ce el numește, „visul de aur al comunismului”. Realegerea sa a avut loc în ultima zi a atent coregrafiatului Congres. Faptul că aliații săi, Germania de Est, Bulgaria și acum Cehoslovacia, țări care până mai ieri duceau o politică la fel de intransigentă ca cea a României, au acceptat termenii reformei, subliniază izolarea crescândă cu care se confruntă România.

Ceaușescu a fost ales în funcția de secretar general al partidului de un număr de 3.100 de delegați, atent aleși, care aplaudau și ridicau în slăvi la unison, „geniul”, „patriotismul” și „eroismul” său. Alegerea a urmat unei discuții de 10 secunde de săptămâna trecută, în cadrul căreia s-a decis nominalizarea sa. Ceaușescu, 71 de ani, a folosit congresul ca un prilej de a-și demonstra aparenta vigoare și controlul total pe care îl are asupra societății, transmițând un mesaj sfidător restului lumii, spunând că intenționează să facă din România ultimul bastion al comunismului nealterat, în ciuda criticilor aduse regimului său autoritar întins pe o perioadă de 24 ani, acesta a declarat: „Vreau ca toată lumea din această piață să stie că vom continua construirea socialismului agreeat de noi, fără nici o interferență din afară”, striga Ceaușescu din balcon aflat deasupra pieței în care zeci de mii de români, majoritatea membri de partid, fuseseră strâși pentru a demonstra sprijinul popular. „Manifestația”, după cum a fost numită, a fost în puternic contrast cu eufuziunea spontană a sentimentului antigvernamental ce a avut lor săptămâna aceasta în Cehoslovacia.

Scușul Ceaușescu s-a plimbat prin mulțime, umbrit parțial de camerele de luat vederi ale televiziunilor străine. Era păzit de o armată întreagă de ofițeri, pe care, în ciuda demonstrațiilor sale de forță, diplomații o interpretează ca pe un semn al neliniștii autorității.

„Trebuie să se simtă izolat”, este de părere un diplomat vestic. „În afara Chinei și Coreii de Nord, nu mai are pe nimeni”. Congresul a fost boicotat de câteva dintre partidele comuniste din Est. Vecina sa Ungaria, implicată într-o dispută cu România în privința persecuției minorității maghiare de aici, a trimis doar o scrisoare oficială. Anul acesta, România i-a fost retrasă clauza națiunii celei mai favorizate de către SUA din cauza nerespectării drepturilor omului, și nu a încheiat clauza nici cu Comisia Europeană din același motiv.

Est-europeni, Ceaușescu a căutat să-și îmbunătățească relațiile cu țările comuniste tradiționaliste precum Coreea de Nord, Cuba și China.

Într-un interviu dat săptămâna trecută cotidianului Partidului Comunist Chinez, Ceaușescu a apelat la China pentru o mai bună cooperare între cele două țări. A descris situația internațională ca fiind „dificilă și complexă”, și a spus că „acum, mai mult ca niciodată, este nevoie de cooperarea între partidele comuniste și țările socialiste”.

Demonstrația organizată astăzi ilustrează măsura în care cultura personalității lui Ceaușescu s-a dezvoltat, fără rival în Europa de Est de la Stalin încoace. Mulțimea a fluturat eșarfe roșii și a manevrat sute de plăcuțe care îi înfățișau în tinerețe pe Ceaușescu și nevasta sa, Elena Ceaușescu, prim-viceprim ministru, el cu părul bogat, șaten și ondulat, și ea purtând o eșarfă studentească.

Delegații l-au lăudat pe Ceaușescu pentru înțelepciunea sa de a achita datoria externă și de a iniția programul masiv de lucrări publice care se spune că a rezolvat problema locuințelor, ce afectează majoritatea țărilor din blocul estic.

Plătirea datoriei și lucrările publice au contribuit la grava criză alimentară și la alte lipsuri, însă despre acestea nu s-a vorbit aici, și nici despre planul relocării din zona rurală, prin care țărani sunt dezarzinați.

De fapt, la congres și în nici o altă parte a Capitalei nu s-a văzut picior de disident. Sub conducerea lui Ceaușescu, România a ajuns de la așa-zisul

grănar al Europei, una dintre cele mai sărace țări de pe continent. Însă criticile ca și nemulțumirile mărunte nu sunt tolerate.

Puținii disidenți români au fost exilați, puși sub arest la domiciliu sau au dispărut sub circumstanțe misterioase. Românii sunt obligați să raporteze în 24 de ore orice contact cu un cetățean străin. Sune din interior spun că membrii poliției secrete și informatorii plății alcătuiesc un sfert din populația țării.

Chiar și mașinile de scris trebuie să fie înregistrate aici, iar legea interzice deținerea de materiale critice la adresa familiei Ceaușescu, mai mult de 40 din membrii acesteia deținând posturi oficiale guvernamentale, potrivit sursei vestice. Autoritățile i-au bruscat pe jurnaliștii străini la aeroport săptămâna asta, confiscând orice document în care era menționat Ceaușescu, inclusiv cărțile de istorie.

Tot săptămâna asta, guvernul a închis practic granița cu Ungaria, vizitatorii străini care nu aveau invitații speciale pentru congresul partidului fiind întorși din drum.

Totuși, vești despre reformarea țărilor din blocul estic, în mod special Cehoslovacia, au ajuns via televiziunea bulgară și radiourile internaționale. Potrivit unui diplomat, știrile au născut speranță într-o parte din populație că anul acesta congresul ar putea aduce o schimbare... Cehoslovacia i-a înșuflețit oarecum pe oameni”, spune acesta. „Peurcă cu schimbările se țin lanț peste tot în jur, există un optimism ascuns cum că (Ceaușescu) ar putea fi forțat să renunțe sau chiar să fie debarcat”.

În schimb, la ordinele lui Ceaușescu, delegații au aprobat astăzi o serie de măsuri care să crească și mai mult controlul partidului asupra vieții de zi cu zi.

Conform noului plan al partidului, directorii fabricilor deținute de stat, de exemplu, pierd puterea de decizie în favoarea comitetelor fabricilor, controlate de Partidul Comunist.

În plan se menționează și că Partidul Comunist vede ca „profund dăunătoare” ideea conform căreia acesta ar trebui, „să renunțe la caracterul său revoluționar și să devină un partid reformist”.

Planul cere ca artiștii și scriitorii să „asimileze cele mai înalte și progre-

site părți ale culturii mondiale”, dar să respingă „orice formă de cosmopolitism sau înjosire în fata produselor capitaliste decadente și reactionare”.

Delegații de deschidere de cinci ore ținut luni de președinte, aparenta încredere descrisă în știri și exemplificată de demonstrațiile regizate, au convins pe mulți că Ceaușescu va mai rămâne la putere mult timp de acum încolo. „Acum parcă toți s-au prăbușit”, spune diplomatul vestic. „Și încă o dată cei care au decis să plece capul, la congres sau pe străzi, au avut dreptate”. Discursul și demonstrațiile înfățișează un lider care merge în mod conștient împotriva curentului, încrezător că istoria îl va reabilita. „Se pregătește într-adevăr pentru furtuna ce va urma”, a adăugat diplomatul.

Delegații de la congres l-au ridicat în slăvi pe Ceaușescu pentru achitarea considerabilei datorii externe. Nu au menționat însă crize de hrană, puse de guvern pe seama problemelor de distribuție, nu pe urma stocurilor. Acesta nu au pus sub semnul întrebării nici măsurile de austeritate care îi lasă pe locuitorii Capitalei fără căldură un anumit număr de ore zilnic.

Ceaușescu a folosit congresul pentru a prezenta planul său de politică externă. L-a atacat pe președintele Mihail Gorbaciov, lăsând să se înțeleagă faptul că îl preocupă recuperarea fostei Basarabii, acum Moldova sovietică, cedată Uniunii Sovietice printr-un pact după cel de-al doilea război mondial.

Ceaușescu și-a mai exprimat și opoziția față de unirea celor două Germanii, cel puțin pentru momentul de față. Aceste două declarații vin în sprijinul strategiei anunțate de a crea o Românie cu adevărat independentă, care să nu depindă nici de URSS, nici de Vestul capitalist.

Sub conducerea lui Ceaușescu, încă de la sfârșitul anilor '60, România încearcă să iasă din sfera sovietică de influență. A fost singura țară din blocul estic care a refuzat să participe la invazia sovietică din 1968 din Cehoslovacia, și prima țară care a recunoscut oficial Germania de Vest.

tv 25 noiembrie 1989

- 13:00 Telex
- 13:05 La sfârșit de săptămână
- Erou conducător, partid erou. Versuri patriotice, revoluționare
- Pagini muzicale din creația lui George Enescu în interpretarea Orchestrei Simfonice a Radioteleviziunii
- Un cântec pentru dvs. cu Gabriela Săuciu
- Cântece de neuitat
- Muzică populară cu: Floarea Tănăsescu, Polina Manoilă, Viorea Galan
- Telesport
- Superlativalele faptelor cotidiene. O zi din viața celor care lucrează la metrou
- Redactor Liviu Tudor Samuilă
- Încrăzătorii în comunism, încrăzătorii în viitor. Coruri muncitorești
- Autografe muzicale: Gabriel Cotabița, Puiu Năstase, Cătălin Crișan
- Redactori coordonatori: Liviu Tudor Samuilă, Irina Nistor
- 15:00 Închiderea programului
- 19:00 Telegazeta. Hotărârile Congresului – cauza întregului popor
- 19:35 Congresul al XIV-lea – Congresul marilor victorii socialiste
- Opinii, declarații, angajamente
- Redactor Alexandru Popescu
- 19:50 Cinstire Epocii de Aur. Spectacol literar-muzical-coregrafic
- 20:20 Răspuns comunist – faptele noastre. Reportaj
- Redactor Anca Fusariu
- 20:40 România – Ceaușescu – Pace. Documentar
- 21:00 Citorii ale Epocii de Aur
- Verticala dezvoltării
- Redactor Victor Teodoru
- 21:20 Unitatea indestructibilă a tinerii generații, a întregului popor în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu – temelia cea mai trainică a înfăptuirii cu succes a hotărârilor istorice ale marelui forum al comunistilor români. Documentar
- Redactor Aurelia Tescaru
- 21:40 Telegazeta
- 21:55 E țara în sărbătoare. Muzică populară
- Redactor Marioara Murărescu
- 22:30 Închiderea programului

anunțuri

- CERERI ȘI OFERTE DE SERVICIU**
- Întreprinderea de Medicamente București încadrează de urgență prin transfer în interesul serviciului, conform Legii 12/1971, ingineri chimiști, subingineri chimiști, chimist și operatori chimiști, având domiciliul stabil în Municipiul București.
- Căutam femeie internă îngrijire 2 bătrâni.
- Căutam femeie internă singură, pensionară (cu recomandatii), pentru menaj. Asigurăm casă și retribuire.
- Întreprinderea de electronică industrială București, Str. Baicului nr. 62 încadrează de urgență personal cu studii superioare în specialitatea proiectant, modele, arhitect și designer.
- VĂNZĂRI**
- Vând Trabant 601 S/1980
- Vând Telecolor, mobilă Chipendale, sufragerie, hol, lustră, covoare, diverse obiecte.
- Vând Dacia 1300/1982, albă, 60.000 km.
- Două apartament imbușate în două camere, et. 3+dependențe, liber, Colentina (zona Dna Ghica)
- Vând Dacia 1300 albă, în perfectă stare de funcționare.

vremea

În țară, vremea a fost relativ rece. Cerul a fost variabil, prezentând în norii mai accentuate în nordul, vestul și estul țării unde, pe arii extinse, au căzut precipitații slabe, predominant sub formă de lapoviță și ninsoare. Vântul a prezentat unele intensificări în regiunile estice și sud-vestice, cu viteze de până la 45 km/h, și în zona de munte, cu viteze ce au depășit 100 km/h. Temperaturile maxime au fost cuprinse între -1 și 5 grade, cele minime între -12 și -2 grade. În București, vremea a fost relativ rece. Cerul variabil, favorabil precipitațiilor slabe. Vântul a suflat în general moderat. Temperatura maximă a fost de 4 grade, iar cea minimă a fost a situat în jurul valorii de -6 grade.

amintiri

Nume de cod: Pațachina

Elenei Ceaușescu nu i-a plăcut niciodată relația dintre Nicu Ceaușescu și Daniela Vlădescu. O spune și locotenent-colonel (r) Frusinica Moraru, una dintre primele femei-ofițer de Securitate, care a lucrat o perioadă în „unitatea de elită” a Securității – Direcția a V-a.

Cu privire la relația celor doi își amintește: „M-au trimis (superiorii de la Securitate – n.r.) într-o garsonieră (lângă Biserica Albă, vizavi de casa unde stăteau Nicu și Zoia Ceaușescu), de unde trebuia să raportez fiecare mișcare făcută de cei doi, dar mai ales de Nicușor. Familia Ceaușescu a cerut luarea acestei măsuri, ca formă de protecție, deoarece Nicu nu permitea să aibă gardă. Din camera unde mă aflam (aveam doar un pat și o masă acolo), transmiteam prin stație, fără să pronunțăm vreun nume: «Suntem acasă!» sau «Am plecat!» sau «Luăm masă!», «Am venit cu Pațachina (numele de cod al Danielei Vlădescu)». Pe ea n-o plăcea Elena Ceaușescu, probabil că știa că mai fusese căsătorită... Nu știu! Ce știam despre ea era doar din ceea ce ni se spunea la Direcție – că «e o parașută».”

(a consemnat Paula Chiciuc)

SALUTĂRI DIN... CARANSEBEȘ!

Ilustrată tipărită de OSEDȚ și difuzată de Poșta Română

Enciclopedice

ORIZONTAL: 1) A contracta o răspundere socială sau morală – Așezare strămoșească. 2) Verb al îmbogățirii universului spiritual. 3) Pronume – Lampă electrică pentru fotografiere – Andrei Mureșanu. 4) Singulară – Măsura tuturor lucrurilor – În toamne! 5) Căluț dobrogean – Însulețiti. 6) Oglindă lichidă – Varietate de caolin folosită în industria cauciucului (geol.). 7) Întreprinderea „Tricodava” – Aflați în echilibru. 8) Surăsuri – Indicator tehnic. 9) Umed – Conjunție. 10) Mișcare circulară – Specie a creației folclorice.

VERTICAL: 1) Adus la zi. 2) Expresiv. 3) Gene! – Zid eminescian. 4) Aerob! – Instrucțiune în limbajul de programare ASSIRIS. 5) Trasee stabilite. 6) Care face ceva asemănător. 7) Catetel – Tăcut. 8) Reflexiv – Mama în limbajul copiilor – În tot! 9) Vanzători de tipărituri rare. 10) Calitate a lucrului bine făcut.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Dicționar: SBD

Informația Bucureștiului, 1989